Nr. 8. Kraków, dnia 1. sierpnia 1919 r. Rocznik XL.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują „Dziennik rozporządzeń“ bezpłatnie.

L. 4027/19 Kraków, 17 sierpnia 1919 r.
II b.

Egzekucya zajęcie ruchomości bez upomnienia.

OBWIESZCZENIE.

Celem szybszego uzyskania gotówki poleciła Krajowa Dyrekcya Skarbu we Lwowie wszystkim władzom przeprowadzającym egzekucyę zaległych podatków i innych należytości, aby pomijając pierwszy stopień egzekucyi, to jest doręczanie upomnienia, przystępowały od razu do zajęcia ruchomości.

Stosując się do tego polecenia nie będzie Magistrat począwszy od dnia 1 września 1919 doręczał biletów egzekucyjnych na zaległe podatki i inne należytości państwowe, przeprowadzać będzie zajęcie ruchomości z wykazanych dłużników.

O tem zawiadamia się strony interesowane z gorącem wezwaniem, aby w poczuciu obowiązku względem odbudowującej się Ojczyzny spłacały punktualnie wszelkie podatki i należytości, przedewszystkiem aby uregulowały istniejące zaległości i w ten sposób uniknęły przykrego dla siebie braku egzekucyjnego, jakim będzie zajęcie ruchomości nie poprzedzone żadnem przypomnieniem.

Zwraca się w końcu uwagę, że podatki i należytości płacić należy w Urzędzie podatkowym na podstawie nakazów płatniczych, a przy podatkach tak długo na podstawie tego samego nakazu płatniczego, dokąd nie nastąpi nowy wymiar lub odpis.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Nowe policzbowanie domów w ulicy księdza Marka Dzielnica XI, (Dębniki).

Strona lewa.

Liczba porz.	Liczba spis.	Nazwisko właściciela	L. w. h.
		Narożnik ul. Barskiej	
(2)	169	Morawska Julia, lp. 54 ul. Barska	
(4)		Parcela	
(6)		dtto	
(8)		dtto	
(10)		dtto	
		Wał ochronny nad Wisłą . . .	

Strona prawa.

Liczba porz.	Liczba spis.	Nazwisko właściciela	L. w. h.
		Narożnik ul. Barskiej	
(1)		Parcela	
(3)	23	dtto	
5		Kalicińscy Stanisław	23
		Ślusarczyk Stanisław	284
(7)	24	Parcela	
9		Błasiak Aleksander	24
	29	Zaułek	
11		Zieliński Stanisław	29
		Wał ochronny nad Wisłą . . .	

Magistrat stołecznego królewskiego miasta Krakowa.

Nominacye.

Na zasadzie § 89 statutu miejskiego zamianowani zostali pod warunkami w dekretach wymienionymi:

1. P. Bronisław **Kydryński**, praktykant konceptowy Magtu z dniem 1 sierpnia 1919 r. **koncepistą Magistratu w X klasie rangi.** (L. pr. 3996/919).

2. P. Ludwik Andrzej Stanisław 3-ga im. **Bialikiewicz**, praktykant kancel. Magtu, z dniem 1 sierpnia 1919 r. **asystentem kancel. Magtu** w XI. klasie rangi. (Lpr. 3849/919).

3. P. Karol **Górka**, praktykant kancel. Magtu, z dniem 15 maja 1919 r. **asystentem kancelaryjnym** Magistratu w XI. klasie rangi. (Lpr. 3199/919).

4. P. Władysław Leon 2-ga im. **Zasadni**, praktykant kancelaryjny Magtu, z dniem 1 sierpnia 1919 r. **asystentem kancelaryjnym** Magistratu w XI. klasie rangi. (Lpr. 3848/919).

5. P. Karol Józef Stanisław 3-ga im. **Hebenstreit**, praktykant kancel. Magtu, z dniem 15 maja 1919 r. **asystentem kancelaryjnym** Magtu w XI. klasie rangi. (Lpr. 3200/919).

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie (83 w kad. XVII) **w dniu 1 sierpnia 1919 r.**

Obecni:

Przewodniczący: *I. Wiceprezydent m.:* Dr Ernest Bandrowski.

II. Wiceprezydent m.: Józef Sare.

Sekretarz Rady: Dr Tadeusz Kannenberg.

Radców miejskich obecnych **55.**

Początek posiedzenia o godz. 7½ wieczór.

Przed porządkiem dziennym.

Urlopy.

Rada miasta udzieliła urlopów rm. Konopińskiemu i Frühlingowi na 5 tygodni; dr Mussilowi na 3 tygodnie.

Interpelacye i wnioski.

Sekretarz odczytał zgłoszone interpelacye i wnioski:

1. Rm. Chwastka w sprawie zaopatrzenia domów w podmiejskich dzielnicach w tabliczki z porządkowemi numerami.

2. Rm. Wardęgi i tow. w sprawie chodnika koło szkoły kadeckiej w Łobzowie.

3. Rm. Müllera i tow. w sprawie zamknięcia miejskiej mleczarni, miejskich jatek z mięsem i miejskiej masarni.

4. Rm. Rosenzweiga i tow. w sprawie odnowienia fasad domów w Krakowie, oraz naprawy grożących zawaleniem kominów.

5. Rm. Kosobudzkiego w sprawie baraku drewnianego na placu Szczepańskim na jarzyny, które zwożą rolnicy na targ do Krakowa, oraz polecenia komisarzowi targowemu, by nakazał przekupniom przymusową sprzedaż jarzyn o godz. 10 rano.

Przewodniczący zawiadomił radę, że na interpelacye te odpowie przy końcu posiedzenia.

Uroczystość 6 sierpnia.

Przewodniczący wiceprezydent Bandrowski zawiadomił Radę, że we środę 6 sierpnia przypada piąta rocznica wymarszu z błoń krakowskich pierwszego oddziału strzelców na teren Królestwa pod wodzą komendanta Józefa Piłsudskiego. To był początek walk o niepodległość Ojczyzny.

Dla uroczystego obchodu tego dnia zawiązał się komitet obywatelski, działający w ścisłem porozumieniu z komitetem wojskowym.

W dniu tym po mszy polowej odbędzie się poświęcenie symbolicznego kamienia węgielnego na błoniach miejskich pod przyszły obelisk Chwały.

Ponieważ idzie o własność gminy m. Krakowa przeto Prezydyum miasta po porozumieniu z komisyą parlamentarną klubów radzieckich wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Zezwala się komitetowi wojskowo-cywilnemu ku uczczeniu rocznicy 6 sierpnia na poświęcenie symbolicznego kamienia węgielnego pod obelisk „Chwały“ na błoniach miejskich w miejscu przez prezydenta m. bliżej oznaczonem.

Równocześnie Rada miasta uchwali:

II. Celem przekazania potomności, że Kraków był kolebką idei walk o niepodległość Rada miasta Krakowa uchwala:

1. Wznieść kosztem ofiarności obywatelskiej obelisk „Chwały“ i umieścić go w północno-zachodniej części miasta, objętej ostatnim planem regulacyjnym w miejscu później przez Radę miejską oznaczonem, na podstawie opinii odpowiednich czynników.

2. Na ten cel otwiera się składkę publiczną pod tytułem: „fundusz budowy obelisku chwały“ i przeznacza się imieniem gminy m. Krakowa jako pierwszą składkę 5000 K“.

Prezydyum miasta imieniem wspomnianego komitetu zaprasza świetną radę do wzięcia udziału in corpore w tej uroczystości.

Po uchwaleniu szczegółów programu rozesłane zostanie do Rady m. osobne zaproszenie.

Uchwalono jednomyślnie wśród oklasków.

Porządek dzienny.

Kupno kopalni węgla Jaworzno.

Imieniem Sekcyi I., II. i III. sprawozdawca wiceprez. Sare wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Gmina miasta Krakowa przystępuje do konsorcyum składające się z gmin miast Lwowa i Krakowa oraz banków galicyjskich, w których imieniu

występują Bank Krajowy i Bank przemysłowy celem wykonania o przeprowadzeniu transakcyi nabycia wszystkich kursów gwarectwa Jawornickiego, a więc całego majątku tego gwarectwa wedle bilansu i stanu z dniem 31 grudnia 1918 r. za sumę ośmdziesięciu milionów koron nieostemplowanych.

2. Połowę ceny kupna tj. 40,000.000 K wraz z 4½ odsetkami od tej sumy za czas od 1 lipca 1918 po dzień wypłaty bieżącymi ma być wypłaconą sprzedającym do dnia 15 sierpnia 1919 r. w Wiedniu w koronach nieostemplowanych za równoczesnem wręczeniem kuksów, drugą zaś połowę, tj. również 40 milionów K otrzymują sprzedający najpóźniej do 15 października 1919 r. w 4½% obligacyach na majątku gwarectwa primo loco hipotecznie zabezpieczonych w 20 latach spłacalnych z półrocznymi, z dołu płatnymi kuponami, z których pierwszy płatny będzie dnia 31 grudnia 1919 zaopatrzonych.

3. Sprzedający zrzekają się wydzielenia i wypłacenia z majątku zysku, względnie dywidendy, od kuksów za rok 1918 i pierwszą połowę 1919, a zatem po koniec czerwca 1919 i przyjmują wyłącznie na siebie obowiązek wypłacenia odpraw i odszkodowań tym funkcyonaryuszom gwarectwa, którzy ze służby przez nich musieli być oddaleni.

4. Spisanie formalnej umowy na powyższych zasadach ma nastąpić do dnia 2 sierpnia 1919 w Krakowie.

5. Wszystkie koszta i opłaty połączone z przeniesienia kuksów, emisya obligacyi, ich zabezpieczeniem hipotecznem, wykreśleniem tego zabezpieczenia itd. ponoszą kupujący.

6. Konsorcyum pod 1. wyszczególnione działać będzie na zewnątrz przez Komitet konsorcyalny składający się z 4 delegatów, tj. 2 delegatów obu miast i 2 delegatów obu banków.

7. Gestyę finansową konsorcyum prowadzić będzie Bank przemysłowy, który zajmie się również utworzeniem spółki akcyjnej, aż do chwili utworzenia spółki akcyjnej.

8. Po dokonanem nabyciu kuksów wdrożone będą natychmiast kroki celem przemiany gwarectwa Jaworznickiego w spółkę akcyjną o kapitale akcyjnym 40,000.000 K pod firmą „Komunalne kopalnie węgla".

9. Gmina miasta Krakowa przystępuje do wymienionego pod 1. konsorcyum z udziałem 12½ milionów koron i w celu uzyskania pokrycia dla tej sumy uchwala Rada miasta zaciągnąć w Banku krajowym pożyczkę komunalną na sumę 12,500.000 K w 4% obligacyach na najdłuższy okres umorzenia tj. na lat 57, oraz wnieść petycyę do Rządu Rzeczypospolitej polskiej w Warszawie o przyjęcie gwarancyi dla tej pożyczki.

10. W stanie spółki akcyjnej zastrzedz należy miastom większość w radzie nadzorczej odpowiadającą większości ich udziałów, oraz miejsce prezesa i pierwszego wiceprezesa Rady nadzorczej.

11. Wedle postanowień statutu spółki przysługiwać ma miastom Lwowowi i Krakowowi prawo pierwszeństwa poboru węgla z kopalni Jaworzna na warunkach i po cenach targowych.

12. Upoważnia się p. Prezydenta miasta, względnie Jego zastępcę do wzięcia udziału w wymienionym pod 6. Komitecie konsorcyalnym, podpisania umowy konsorcyalnej i aktu nabycia kuksów i wogóle do działania imieniem Gminy w tej sprawie.

13. Do podpisania pełnomocnictwa dla delegata pod 12 wymienionego, oraz do podpisania skryptu dłużnego na zaciągnąć się mającą pożyczkę upoważnia się obok p. Prezydenta, względnie Jego zastępcy, radców miejskich dra Karola Krzetuskiego i Jana Hałatkiewicza, a w razie przeszkody jednego z nich radców miejs. Tadeusza Epsteina i dra Stanisława Rowińskiego. (Lpr. 3406/919).

Następnie oświadcza, że przyjmuje następujące zgłoszone rezolucye:

1. Rm. dra Krzetuskiego:

„Należy jednak dążyć do uzyskania dogodniejszych warunków wypłaty reszty ceny kupna, 40 milionów K, a to tak co do oprocentowania, jakoteż czasokresu amortyzacyi".

2. Rm. Puchałki:

„Sprzedający przyjmują na siebie obowiązek zapłacenia wszelkich, prawnie uzasadnionych odszkodowań dla mieszkańców Jaworzna i gmin okolicznych, za szkody wynikłe z dotychczasowego prowadzenia przedsiębiorstwa, a mianowicie za uszkodzenia domów i zabudowań gospodarczych, za zniszczenie pól, zniszczenie studzien itp. Dla zabezpieczenia powyższych pretensyi sprzedający pozostawiają do dyspozycyi kwotę 5 milionów K.

3. Rm. Heumana:

Żądać przedłożenia bilansu szczegółowego, ewentualnie bez zamknięcia rachunków zysków i strat.

Obligacye 4 milionów K otrzymują sprzedający do 1 października 1920 r., o ile syndykat nie zapłaci do tego czasu całej sumy, ale część tej sumy gotówką.

Dodać, że sprzedający bierze na siebie obowiązek zapłacenia podatków od 1 lipca 1919 roku i że dla węgla ze zagłębia galicyjskiego przy odbiorze wielkich ilości oznaczyć należy cenę.

Wnioski uchwalono jednomyślnie.

Rezolucye przyjęto jako życzenia do możliwego uwzględnienia.

(Na sali rozległy się długotrwałe brawa).

Gwarancya dla konsumów.

Imieniem Sekcyi II. i III. sekretarz Włoch wnosi:

Rada miasta uchwali:

Gmina miasta Krakowa przyjmuje na siebie gwarancyę zaliczki przez galicyjski miejski wojenny Zakład kredytowy w Krakowie Związkowi konsumów robotniczych w Krakowie, udzielone do wysokości 500.000 K pod następującymi warunkami:

a) iż ogólna suma zaliczek w danej chwili gwarantowanych przez gminę m. Krakowa nie może przekroczyć 500.000 K,

b) gwarancya kończy się z upływem drugiego roku od dnia podniesienia pierwszej zaliczki,

c) co do formy poręki i kontroli upoważnia się Prezydyum miasta do porozumienia się z galicyjskim

miejskim wojennym Zakładem kredytowym w Krakowie i sekretaryatem konsumów robotniczych. (L. M. 1635/919 II a).

Rm. Holeksa oświadcza, że będzie głosował za wnioskiem, domaga się jednak imieniem klubu chrześc.-robot. aby, skoro ich konsumy przyjdą z podobną prośbą, Rada miejska życzeniom ich zadość uczyniła.

Wniosek Sekcyj uchwalono.

Państwowa szkoła średnia żeńska.

Imieniem Sekcyi IV. sekretarz Magtu Batko wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Rada miasta oświadcza gotowość dostarczenia lokalu na pomieszczenie państwowej szkoły średniej żeńskiej z pełnemi uprawnieniami w Krakowie, o ile Min. W. R. i O. P. zobowiąże się utrzymywać ten zakład z funduszów państwowych.

2. Rada m. zwija z dniem 1 września 1919 r. klasę 5-tą i 6-tą wydziałową w szkole im. św. Scholastyki.

3. Gmina miasta Krakowa stoi na stanowisku, które już w planach nauki, uchwalonych w r. 1909, znalazło swój wyraz, że szkoły średnie żeńskie, posiadając równouprawnienie z męskiemi, powinny uwzględniać właściwości fizyczne i duchowe dziewcząt, powinny więc w tym kierunku różnić się od męskich. Gmina miasta Krakowa oświadcza, że o ileby Ministerstwo W. R. i O. P. zasadę tę uznało za słuszną i zdecydowało się stworzyć w Krakowie pewien próbny typ polskiej szkoły średniej żeńskiej, to miasto Kraków, które starało się na polu szkolnictwa narodowego nieść jak największe ofiary, byłoby i tutaj skłonne do pewnych świadczeń na wprowadzenie zajęć dla dziewcząt, czy ćwiczeń fizycznych. (L. IV. 1555/919).

Rm. ks. Masny prosi o wyjaśnienie, odnośnie do zwinięcia 5 i 6 klasy.

Rm. Schneider wyjaśnia, że zaledwie kilka uczenic uczęszcza do tych klas. Obecnie skieruje się je do przemysłowej szkoły żeńskiej.

Wniosek uchwalono.

Państwowa żeńska szkoła rzemiosł.

Imieniem Sekcyi IV., III. i II. sekret. Magtu Batko wnosi:

Rada miasta uchwali:

Rada miasta upoważnia Prezydyum do zawarcia umowy z Ministerstwem W. R. i O. P. w sprawie dostarczenia rzeczowych potrzeb dla państwowej szkoły rzemiosł dla dziewcząt w Krakowie, na warunkach zawartych w uchwale Rady m. z d. 3 marca 1913 r. z tą ewentualną zmianą, że w razie żądania Ministerstwa Gmina m. Krakowa odda parcele i budynki na ten cel przeznaczone Skarbowi państwa na własność, na czas istnienia tej szkoły w Krakowie. Rada miasta upoważnia do podpisania umowy Prezydenta m. względnie jego zastępcę i pp. radców miejs. Juliana Maciołowskiego i dra Adama Müllera, względnie p. Augusta Miedniaka. (L. 1385/919 IV).

Zabierali głos rm. Schneider i przewodniczący.

Wniosek uchwalono.

Szkoła przemysłowa żeńska.

Imieniem Sekcyi II., III. i IV. sekret. Magtu Batko wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Celem uzyskania funduszów na wykończenie budowy szkoły przemysłowej żeńskiej zaciągnąć pożyczkę w kwocie 800.000 K z funduszów państwowych pod warunkami zawartymi w piśmie Delegata Min. rob. publ. z 15 lipca 1919 r. L. 9452 w szczególności, że pożyczka będzie udzielona na lat 15, z których przez pierwszych 5 lat będzie pożyczka bez procentu, a w ciągu następnych 10 lat ma być spłaconą w równych ratach rocznych z oprocentowaniem 5% od sumy należnej.

2. Do podpisania skryptu dłużnego upoważnia się obok p. Prezydenta miasta, względnie Jego zastępcy, radców miejskich: dra Karola Krzetuskiego i Jana Puchałkę, a w razie przeszkody którego z nich dra Adama Müllera.

Uchwalono.

Na wniosek rm. Miedniaka następujące sprawy przyjęto „**en bloc**“.

I. Zmiana nazw szkół miejskich.

Wniosek Sekcyi IV.

Rada miasta uchwali:

1. Nazwę szkoły XVI. im. ces. Franc. Józefa zmienia się na im. Jana Śniadeckiego.

2. Nazwę szkoły XVII. im. ces. Elżbiety zmienia się na im. Maryi Konopnickiej. (L. 1295/919 IV).

II. Roboty przedzimowe w szkołach.

Wniosek Sekcyi II. i IV.

Rada miasta uchwali:

Na pokrycie niedoboru powstałego przy przeprowadzeniu roku 1919 robót przedzimowych w szkołach miejskich, uchwala się dla budżetu na r. 1919 kredyt dodatkowy w kwocie 90.000 K, a mianowicie:

1. Dla dz. XII. A. l. d. (szkoły wogóle l kred.	73.650 K
2. Dla dz. XII. nadzw. poz. 8 (szkoły w wynajętych lokalach) kredyt dodatkowy w kwocie	9.750 „
3. Dla dz. XII. C. 9. o. (M. szk. gosp. dom.) kredyt dodatkowy w kwocie	4.100 „
4. Dla dz. XII. B. 2. (M. szkoła przemysł. żeńska) kredyt dodatkowy w kwocie .	2.000 „
Razem . .	90.000 K

(L. 1566/919 IV).

III. Kredyt dodatkowy dz. XII.

Wniosek Sekcyi II. i IV.

Rada miasta uchwali:

Celem pokrycia przekroczenia kredytu w dz. XII. A. 1. i B. 1. — pomoc w opalaniu szkół ludowych — budżetu 1917/18 w kwocie 4390·40 K uchwala się

dodatkowy kredyt dla tegoż powyższego działu w kwocie 4.390·40 K. (L. IV. 86158/918).

IV. Kredyt dodatkowy dz. X.

Wniosek Sekcyi II. i VI.
Rada miasta uchwali:
Przyznaje się kredyt dodatkowy dla Dz. X. p. 13 lit. c) budżetu 1918/19 r. na naprawę stropu w M. Zakładzie wych. dla bezdomnych dziewcząt w kwocie 3000 K. (L. VI. 719/919).

V. Kredyt dodatkowy dz. X.

Wniosek Sekcyi II. i VI.
Rada miasta uchwali:
Przyznaje się kredyt dodatkowy dla Dz. X. p. 13 lit. c) budżetu na r. 1918/19 na postawienie kuchennego pieca kaflowego w M. Zakładzie wychowawczym dla bezdomnych dziewcząt w kwocie 3.420 K. (L. VI. 428/919).

Odpowiedzi na interpelacye i wnioski.

I. Wiceprez. Sare odczytał zgłoszony wniosek rm. Kosobudzkiego następującej treści:

1. Wzywa się Magistrat, aby zbudował drewniany barak na placu Szczepańskim na chwilowy skład ziemiopłodów zwożonych na targi przez rolników. Z tego baraku rolnicy po opłaceniu składowego sprzedawaliby artykuły żywności wprost publiczności bez pośrednictwa przekupniów.

2. Poleca się Magistratowi, aby wydał zarządzenie komisarzowi targowemu, by ten, ilekroć spostrzeże większe zapasy ziemiopłodów u przekupniów o godz. 10 rano kazał je natychmiast sprzedawać po cenach targowych tak, by o godz. 11 rano plac Szczepański mógł być już oczyszczony.

W dyskusyi zabierali głos wiceprez. Sare, rm. Chwastek, Rosenzweig.

Uchwalono wniosek ten przekazać do regulaminowego traktowania.

II. Wiceprezydent Sare odczytał interpelacyę rm. Wardęgi i tow. w sprawie chodnika przy szkole kadeckiej w Łobzowie i wyjaśnił, że chodnik obecnie już się kładzie wzdłuż parkanu.

Rm. Schneider prosi aby chodnik przedłużyć aż do szkoły miejskiej.

Rm. Rosenzweig zaznacza, że w ogóle w całej tej dzielnicy brak chodników.

III. Wiceprezydent Sare w odpowiedzi na interpelacyę rm. Chwastka co do tabliczek z numerami domów oświadcza, że już dawno zamówiono tabliczki, dotąd jednak nie są gotowe. Gdy do 8 dni przedsiębiorca nie wykona ich, zarządzi wiceprezydent prowizoryczne tabliczki drewniane.

IV. Wiceprez. Sare w odpowiedzi na interpelacyę rm. Rosenzweiga co do naprawy kominów i fasad oświadcza, że Prezydyum wydało już w tym kierunku odpowiednie zarządzenia.

V. Przewodniczący wyjaśnia w odpowiedzi na interpelacyę rm. Müllera i tow. co do zamknięcia miejskiej mleczarni, jatek i masarni, że odpowiedź da na następnem posiedzeniu Rady.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 8½ wieczór.

Posiedzenie tajne (32 w kad. XVII) **w dniu 1 sierpnia 1919 r.**

Przed porządkiem dziennym.

Rm. Kosobudzki zgłasza wniosek w sprawie sprzedaży jarzyn przez przekupki na placu Szczepańskim.

Przewodniczący oświadcza, że sprawa jest bardzo ważna i wedle swej treści nadaje się do traktowania na posiedzeniu jawnem.

Wobec tego dyskusyę odracza się do jawnego posiedzenia.

Porządek dzienny.

Wiceprezydent Sare imieniem Sekcyi I., II. i III. przedstawia wnioski w sprawie nabycia przez Gminę kopalni węgla w Jaworznie.

W dyskusyi jaka się wywiązała w tej sprawie zabierali głos rm.: Potuczek, Krzetuski, Puchałka, Damski, Heuman, którzy składali różne poprawki i dodatkowe wnioski.

Wiceprezydent Sare udzielił żądanych wyjaśnień i oświadcza, że zgłoszone poprawki i wnioski może przyjąć jako rezolucye.

Po przeprowadzeniu dyskusyi sprawa sama traktowaną będzie na jawnem posiedzeniu z dnia dzisiejszego.

I. Przeniesienie urzędnika z etatu kancelaryjnego na etat konceptowy.

1. Upoważniono Prezydenta miasta do zamianowania **Feliksa Rajmena,** asystenta kancelaryjnego Magistratu, ukończonego słuchacza prawa z trzema egzaminami państwowymi, praktykantem konceptowym Magistratu z pozostawieniem mu poborów, jakie posiada, względnie do jakich nabył prawo, jako asystent kanc. Magistratu w XI. klasie rangi, tj. płacy 2200 K, kwaterowego 960 K rocznie, oraz prawo do 3 trójleci, z których pierwsze biegnie od 26 listopada 1916 r., wreszcie z pozostawieniem nominatowi nabytych na zasadzie nominacyi na asystenta kancelaryjnego praw emerytalnych i charakteru urzędnika stałego.

2. Nominacya ta ma nastąpić z ważnością od 1 sierpnia 1918 r. z tem zastrzeżeniem, że nominat będzie obowiązany do lat trzech od zaprzysiężenia w charakterze praktykanta konceptowego Magtu złożyć egzamin praktyczny dla rządowej służby politycznej przepisany i że w razie niewykazania się w powyższym terminie ze złożenia rzeczonego egzaminu prezydent miasta będzie mógł cofnąć nominacyę kandydata na praktykanta konceptowego i nadać mu ponownie posadę asystenta kanc. Magtu z prawami jakie nabył jako asystent kanc., względnie jakieby nabył w tym charakterze w razie, gdyby nie był przeszedł

z etatu kancel. do etatu urzędników konceptowych Magtu.

3. Że gdyby w razie pozostania w etacie urzędników kancelar. Magtu przyszła kolej na nominata awansu do X. rangi przed osiągnięciem przez niego tejże rangi w etacie konceptowym, należy mu przyznać na czas aż do osiągnięcia tejże rangi w etacie konceptowym dodatek osobisty wyrównujący mu pobory X. rangi. (Lprez. 3226/918).

II. Rezygnacya urzędnika m. Izby obrach.

Przyjęto do zatwierdzającej wiadomości rezygnacyę ze służby asystenta M. Izby obrachunkowej p. **Zachorowskiego.** (Lprez. 1631/919).

III. Rezygnacya urzędnika targowego.

Przyjęto do zatwierdzającej wiadomości rezygnacyę ze służby Rudolfa **Czernigiewicza**, komisarza targowego Magistratu. (Lprez. 2997/919).

IV. Veniam aetatis.

Piotrowi **Dąbrowskiemu,** obecnie pomocnikowi Zakładu czyszczenia miasta, udzielono veniam aetatis, celem uzyskania etatowej posady dozorcy targowego.

V. Emerytury i pensye wdowie.

1. P. Wandzie **Kułakowskiej**, córce śp. Teodora, b. inspektora Ekonomatu miejskiego, przyznano po myśli § 22 ust. ost. statutu emerytalnego zaopatrzenie w kwocie 528 K rocznie, a to od dnia 1 lipca 1919 r. począwszy.

2. P. Zofii **Kozłowskiel**, wdowie po śp. Józefie Kozłowskim, st. drogomistrzu, m. urzędniku X. klasy rangi, przyznano po myśli § 13 statutu emerytalnego wysokości 1200 K rocznie od dnia 1 maja 1919 r. począwszy.

3. P. Eugenii **Słyszowej,** wdowie po śp. Ludwiku, asystencie Magistratu przyznano w drodze łaski od dnia 8 czerwca b. r. pensyę wdowią w kwocie 1000 K rocznie, tytułem zaś dodatku na wychowanie 3 nieletnich dzieci po 200 K rocznie dla każdego z nich, a to dla Józefa do 16 lutego 1935 r., Jana do 22 października 1936 r. Zdzisława do 6 września 1938 r., względnie wcześniejszego ich zaopatrzenia.

4. P. Annie **Schuhowej,** wdowie po śp. Rudolfie Schuhu, emer. pom. kancel. Magistratu, przyznano w drodze łaski kwartał pośmiertny w kwocie 200 K i dożywotnie zaopatrzenie dla niej w kwocie 400 K rocznie, nadto dodatek na wychowanie małoletniej córki Melanii aż do ukończenia przez nią 24 roku życia, tj. do 21 grudnia 1923 r., względnie wcześniejszego zaopatrzenia w kwocie 80 K rocznie, a to od dnia 18 czerwca b. r. począwszy.

5. P. Józefowi **Pickowi,** starszemu motorowemu wodociągów miejskich przyznano z dniem zwolnienia go ze służby gminnej dożywotnie zaopatrzenie w drodze łaski w kwocie 700 K 80 hal. rocznie.

6. P. Kunegundzie **Prędkiej,** wdowie po śp. Franciszku, prow. dezynfekcyonaryuszu miejskim, przyznano w drodze łaski kwartał pośmiertny w kwocie 450 K i zaopatrzenie w kwocie 400 K rocznie od dnia śmierci męża tj. od 22 kwietnia 1919 r. począwszy, oraz dodatek na wychowanie dzieci, a mianowicie: syna Piotra ur. 27 stycznia 1903, córki Katarzyny ur. 25 listopada 1906 i córki Julii ur. 16 listopada 1909 r. po 80 K dla każdego, aż do ukończenia 24 roku życia, względnie uzyskania wcześniejszego zaopatrzenia.

7. Ludwice **Kuźmińskiej**, wdowie po śp. Wojciechu Kuzmińskim, emer. woźnym Magistratu, przyznano pensyę wdowią w kwocie 400 K rocznie od dnia śmierci męża tj. od dnia 10 listopada 1918 r.

8. Maryi **Kumorek,** wdowie po śp. Andrzeju Kumorku, woźnym kancel., przyznano po myśli § 14 statutu emeryt. dla urzędników i sług gminnych pensyę wdowią w wysokości 999 K, a to od 1 kwietnia 1919 r. począwszy.

9. Maryi **Kossowej,** wdowie po śp. Józefie Kossie, emeryt. woźnym Magistratu, po myśli § 13 statutu emerytalnego, przyznano pensyę wdowią w kwocie 606 K 30 h rocznie, a to od dnia 1 maja 1919 r. począwszy.

10. Pozostałym po śp. Janie **Kopryni,** emeryt. fornalu M. Straży pożarnej, dwom synom: 1. Teofilowi ur. 4 grudnia 1901 r. i 2. Kazimierzowi ur. 3 lutego 1904 r. przyznano pensyę sierocińską w wysokości 242 K 50 h rocznie od dnia śmierci ojca, tj. od 17 lutego 1919 r. począwszy, aż do ukończenia przez nich 24 roku życia, względnie uzyskania wcześniejszego zaopatrzenia.

11. Pozostałym po śp. Antonim **Ptasińskim,** fornalu Zakładu czyszczenia miasta, 5-gu małoletnim dzieciom, a mianowicie: Emilii ur. 26 marca 1901, Władysławowi ur. 5 sierpnia 1902 r., Feliksowi ur. 27 października 1903, Antoniemu ur. 15 marca 1907 i Elżbiecie ur. 10 marca 1913, przyznano w drodze łaski kwartał pośmiertny w kwocie 450 K, a nadto od dnia śmierci ojca tj. od 22 kwietnia b. r. aż do osiągnięcia 24 roku życia, względnie uzyskania wcześniejszego zaopatrzenia, pensyę sierocińską w kwocie 200 K rocznie, oraz dodatek do pensyi sierocińskiej po 40 K dla każdego dziecka z zastrzeżeniem, że wypłata tych kwot dodatku, na każdą sierotę przypadających, ustawać będzie w miarę kolejnego wychodzenia sierót z uprawnienia do poboru, a to dopóty, dopóki nadwyżka ta całkiem nie zniknie i nie pozostanie sama tylko pełna kwota pensyi sierocińskiej.

12. Agnieszce **Jachowiczowej,** wdowie po śp. Janie, b. robotniku Zakładu czyszczenia miasta, przyznano zaopatrzenie dożywotnie w kwocie rocznej 400 K, a to od dnia 21 stycznia 1919 r.

Uroczyste posiedzenie (84 w kad. XVII) **w dniu 17 sierpnia 1919.**

Początek o godz. 12 w południe.

Uroczyste powitanie p. Herberta Hoovera.

Na powitanie dostojnego gościa przybrano flagami narodowymi i kwiatami bramę magistratu, schody i salę Rady miejskiej. Nad fotelem, gdzie zajął miejsce p. Hoover wznosił się gwiazdzisty sztandar amerykański, obok p. Hoovera zajął miejsce prezydent ministrów p. Paderewski.

Przed godz. 12 zaczęła się sala zapełniać członkami Rady miejskiej i obywatelstwem, które zajęło część miejsc w sali, oraz do ostatniego miejsca zapełniło galerye. Następnie przybyli książę biskup Sapieha z ks. biskupem Nowakiem, ks. infułat dr Wądolny, im. kapituły katedralnej ks. prałat dr Nikiel, ks. prałat Bielenin, ks. prepozyt Masny, generałowie Stiller i Gąsiecki, grono profesorów uniwersytetu, oficerowie francuscy, przedstawiciele władz i urzędów państwowych, Stowarzyszeń humanitarnych, ochron, zakładów dobroczynnych i w. in. Prezydent miasta oczekiwał gości w przedpokoju sali.

O godzinie 12¹/₄ weszli razem na salę Mr. Hoover i premier Paderewski, za nimi orszak dostojnika amerykańskiego. Z sali i galeryi zerwała się burza oklasków, która trwała dłuższą chwilę. Mr. Hoover, dziękując skinieniem głowy za owacyę, zajął wraz z Paderewskim przeznaczone dla nich fotele.

Przemówienie Prezydenta miasta.

Prezydent Federowicz przemówił:

Dostojny Panie!

W imieniu miasta Krakowa i zebranej tu jego Rady, mam zaszczyt powitać Ciebie najserdeczniej Dostojny Panie w tej pierwszej stolicy Polski, w stolicy jej dwóch najstarszych i najzasłużeńszych polskich dynastyj, które stąd prowadziły to swoje wielkie dzieło obrony kultury zachodu przed barbarzyństwem wschodu, a zarazem niesienia tej kultury na wschód, które to dzieło stanowi istotę misyi dziejowej dawnej Polski królewskiej, którą to misyę pragniemy w całej pełni zachować w dzisiejszej Polsce demokratycznej.

Nie przybywasz do nas obcym Dostojny Panie! Poprzedziła Cię sława największa i najpromienniejsza, jaką człowiek nowożytny zdobyć sobie może, sława przyjaciela i dobroczyńcy dzisiaj o tyle więcej i srożej niż kiedykolwiek cierpiącej ludzkości.

Skoro tylko opadły pierwsze kłęby dymów bitewnych, zaraz z poza nich wyłoniła się Twa postać, jako symbol tego głębokiego rozumu i szczytnego idealizmu, których tak znakomitym rzecznikiem stał się prezydent Woodrow Wilson w dziedzinie polityki i współżycia narodów, których świetnym i niestrudzonym przedstawicielem jesteś Ty Dostojny Panie w dziedzinie odbudowy zrujnowanego życia, w sprawie zabezpieczenia cywilizacyi naszej rasy przed szkodami jeszcze większemi.

Dobroczynne Twoje działanie, podjęte w wykonaniu tych wysokich wskazań moralnych, których ścisłemu przestrzeganiu wspaniała ojczyzna Twoja zawdzięcza swą wielkość i potęgę, odczuwamy już od pierwszej chwili obecnej wielkiej ery wolności narodów. Setki tysięcy naszych współobywateli dzięki wielkoduszności Stanów Zjednoczonych i Twoim mądrym zarządzeniom, uzyskało możność przeżycia najcięższych czasów. Przedewszystkiem jednak te wielotysięczne zastępy naszych miejskich dzieci, które dzięki niesionej przez Ciebie hojnej pomocy odzyskały warunki dalszego rozwoju na fizycznie i moralnie zdrowych obywateli kraju, których wybladłym policzkom przywróciłeś rumieńce zdrowia i radości życia, te dzieci nasze w sercach swoich zapiszą pamięć Ameryki i Twoją i przekażą ją wdzięczną dzieciom swoich dzieci.

A zanim za kilka godzin rzesze tych Twoich Dostojny Panie pupilów same wyrażą Ci swoje uczucia i złożą powinny hołd, przyjm je od nas, od ojców i matek, od miast, od całej ludności tego starego grodu.

Ze słów, które Dostojny Panie znalazłeś już sposobność wypowiedzieć w stolicy naszego państwa, znamy wzniosły i wielki cel Twoich tak radosnych dla nas odwiedzin. Wiemy, że chcesz tchnąć wiarę i optymizm w nasze społeczeństwo, że pragniesz rozżarzyć w niem na nowo umiłowanie pracy, która jak wszędzie, gdzie srożyła się potworna wojna osłabło i ustąpiło miejsca depresyi, znużeniu i wyczerpaniu. Wiemy dalej, że pragniesz między państwem naszem, a Swoją wielką ojczyzną zadzierżgnąć silne związki gospodarcze, oparte na zdrowych podstawach wzajemności, rzetelnego rachunku, lojalności i przyjaźni.

Zapewniam Cię Dostojny Panie, że każde słowo Twej wielkiej misyi znajduje w nas najgorętszych wyznawców, że każde podpiszemy z radością.

Jakkolwiek bowiem nasza młoda armia w ciągu kilku miesięcy z pod ziemi cudem niemal wydobyta i niezmiernemi ofiarami całego naszego społeczeństwa utrzymywana, jest jeszcze ciągle przy swojej wielkiej pracy w interesie i obronie cywilizacyi i kultury ogólno-ludzkiej, jakkolwiek jeszcze wiele zasadniczych kwestyi naszych granic państwowych i naszego bytu niezawisłego oczekuje sprawiedliwego rozwiązania, to jednak ani tryumfami naszego oręża bynajmniej nie zaślepieni, ani w wierze w ostateczne sprawiedliwe załatwienie tych naszych spraw państwowych niezachwiani, niczego goręcej nie pragniemy, jak powrotu do wytężonej pracy produkcyjnej na wszystkich polach. Zapewniam Cię bowiem Dostojny Panie, że my Polacy rozumiemy błogosławieństwo takiej pracy i że w pragnieniu naszem powrotu do niej liczymy na wypróbowaną, szlachetną i mądrą pomoc Stanów Zjednoczonych w uruchomieniu istniejących u nas warsztatów pracy i stworzeniu nowych.

Wiemy, że z Tobą wita do nas wielki duch Ameryki, wielki duch pracującej i twórczej demokracyi amerykańskiej. Wiemy, że przywozisz do nas ze sobą amerykańską energię i śmiałą wiarę we własne siły, amerykańską wytrwałość i pracowitość, amerykańską wreszcie bystrość i zdolność organizacyi. Najgoręcej też pragniemy i prosimy Cię, abyś część tych dóbr bezcennych pozostawił u nas na zawsze. Masz ich tak wiele, że Ci to uszczerbku nie przyniesie, a dla nas stanie się zadatkiem lepszej — oby Bóg dał — amerykańskiej przyszłości.

Rozgość się tedy Dostojny Panie wśród nas, jako nasz wypróbowany przyjaciel i orędownik. Przy-

patruj się nam, poznawaj nas. Niczego przed Tobą nie ukryjemy, ponieważ ufamy niezłomnie, że w rozumie Swoim wielkim znajdziesz dla nas zawsze sprawiedliwą ocenę, w szlachetnem sercu zaś sympatyę dla narodu Kościuszki i Pułaskiego, dla narodu, który nigdy nie przestanie szczycić się tem, że z krwią, którą przelali Synowie Ameryki za wolność Swojej ojczyzny, zmięszała się także i krew polska.

Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, Prezydent Woodrow Wilson i Czcigodny Gość nasz, Herbert Hoover, niechaj żyją!

Sala trzykrotnie z zapałem okrzyk ten powtórzyła.

Następnie zabrał głos Mr. Hoover. Mówił w języku angielskim cicho, skromnie, spokojnie. Krótka jego przemowa, wygłoszona płynnie i z prostotą, na pozór obojętnie, była jednak bardzo serdeczna. Dziękował gorąco za przyjęcie w Krakowie, mówił, że Ameryka wie, jaki dług ma do spłacenia narodowi, który wydał Kościuszkę i Pułaskiego. W końcu XVIII wieku ci dwaj wielcy Polacy, dla idei, dla zapewnienia zwycięstwa Wolności poszli na drugą półkulę i zapisali się niezatartemi głoskami w dziejach Ameryki. Stworzenie wolnych, demokratycznych Stanów Zjednoczonych jest w części i ich zasługą. Mowca zapewnia solennie, że Ameryka dołoży wszelkich starań, by przyjść Polsce z pomocą w czasach krytycznych, które ją czekają; w czasach wielkiej próby ekonomicznej, gdy Polska pracować zacznie, aby stać się państwem opartem na własnej sile produktywnej. Ameryka — raz jeszcze powtórzył — nie zapomni o długu wdzięczności, jaki winna Polsce. Z serdecznem uczuciem powitał mowca starodawne i czcigodne mury miasta, gdzie spoczywają prochy Kościuszki.

Gdy umilkły huczne oklaski, przemowę Mr. Hoovera powtórzył po polsku nasz poseł amerykański ks. Kazimierz Lubomirski. Wówczas sala zagrzmiała od długotrwałych okrzyków i oklasków, które zmieniły się w serdeczną, gorącą owacyę dla Gościa.

Wśród tej owacyi Mr. Hoover z premierem Paderewskim i świtą opuścili salę Rady miejskiej.

Przewodniczący na znak skończenia uroczystości zamyka posiedzenie o godzinie $12^{3}/_{4}$ popołudniu.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.